

[Ebba Strange]

registre, hvis oplysning og formål gør dette ubetænkeligt, jo er et forsøg på at skelne imellem det, der er følsomt, betydningsfuldt, for hver enkelt af os, og det, der ærlig talt er, altså ikke uinteressant, men temmelig ubetydeligt for os som individer, som mennesker. Det er alt i alt en problemstilling, som jeg synes det er vigtigt at vi drøfter videre på konferencen og senere i retsudvalget.

Det med at opdele registrene i flere kategorier, som hr. Lenger var inde på, synes jeg er en vigtig ting, og det er også gået igen i noget af det, SF tidligere har givet udtryk for, nemlig at det specielt er de følsomme oplysninger, vi er indstillet på at beskytte, og mindre de mere hårde oplysninger, de mere økonomiske oplysninger.

Så vil jeg godt sige til justitsministeren, der gerne ville have en forklaring på den kritik, der ligger i min skriftlige fremsættelse, om, at der endnu ikke er kommet noget udspil fra ministeren, at vi jo kan få en lidt spidsfindig diskussion om, hvorvidt det er en kritik eller ej. Jeg læser det som en tør konstatering, og jeg har ikke villet lægge andet i det end en tør konstatering. Jeg skriver i en sætning: »Imidlertid er der endnu ikke kommet noget udspil fra ministerens side.« Det kan ministeren naturligvis opfatte som en kritik; det er op til ministeren selv at vurdere, hvor følsomt han vil tage det. Jeg har brugt det som en konstatering og som begrundelse for, at vi kom med disse forslag nu.

På den baggrund er jeg stadig væk glad for, at vi har gjort det, jeg er glad for, at vi har fået forslagene førstebehandlet inden konferencen. Jeg håber, og det har jeg også forstået på ordførerne, at man efter konferencen fra retsudvalgets side vil gå i gang med, ikke at vedtage – jeg forventer ikke, at nogen af forslagene bliver vedtaget i denne samling – men lade dem indgå i det videre arbejde, og jeg forventer, at vi i hvert fald kan få lejlighed til at stille spørgsmål under det videre arbejde i retsudvalget.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fru Lissa Mathiasen sagde som første ordfører, at der var en tendens i de tre forslag, som socialdemokratiet kunne følge, men at man burde holde den plan, der var lagt, og drøfte sagerne på den registerkonference,

som et stor flertal havde været enige om skulle finde sted.

Samme synspunkt kom jo næsten alle ordførere med, måske bortset fra forslagsstillerne, nemlig at det er tiltrængt med en stramning af registerlovgivningen, men når man har truffet en aftale om en bestemt fremgangsmåde, så vil man også gerne følge den. Derfor forstår jeg det overhovedet ikke, når fru Ebba Strange drager en skillelinje imellem ordførerne på dette område, for så vidt jeg kunne forstå, sagde de nogenlunde det samme, nemlig at der er nogle tendenser i forslagene, som de gerne vil følge, men ikke tage stilling til nu, fordi vi i folketinget har valgt en anden fremgangsmåde.

Må jeg blot sige om den bemærkning, fru Ebba Strange nævnte fra fremsættelsestalen, at jeg forstod, fru Ebba Strange ikke mente, det skulle være udtryk for en kritik. Nej, men når man i en situation, hvor folketinget har bestemt en fremgangsmåde, og hvor jeg fuldt ud tager hensyn til et ønske fra folketingets side, gør opmærksom på, at jeg ikke har taget noget initiativ, så kunne man i hvert fald give forklaringen på det. Hvis man ikke under redegørelsesdebatten havde fremsat ønske om at få en registerkonference, kunne der have foreligget et lovforslag nu, men jeg var bare enig med folketinget om, at den fremgangsmåde, man foreslog, var den bedste.

Det forslag, der er fremsat fra radikal side, udgør, som ordføreren selv siger, kun en mindre del af hele registerlovgivningen, man kan næsten sige en detalje. Netop derfor har både hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Lenger ment, at man måske kunne gennemføre lovforslaget allerede nu.

Jeg vil dog bede om, at vi først overvejer, om en lovgivning er nødvendig for at opnå det, det radikale venstre foreslår. Jeg gør opmærksom på, at der i den gældende lov om private registre allerede i dag er en mulighed for at iværksætte en øget kontrol med registre, der i særlig grad kan indebære en risiko for den registreredes integritet. Det er bestemmelsen i lovens § 3, stk. 5, hvorefter justitsministeren efter indhentede udtalelser fra registertilsynet kan fastsætte, at bestemte registre undergives de regler, der gælder for kreditoplysningsbureauerne.

Dette indebærer jo, at registeret i så fald skal anmeldes til registertilsynet, sådan at